

רבקה גורפיין ז"ל

"מכל מה שאני כותבת — סיפורים, ביקורת, ניתוחי שירים, זכרונות — חביבה עלי ביותר כתיבת סיפורי ילדים. היום שבו אני זוכה לכתוב סיפור לילדים הוא לי יום של חג. אני זוכרת את עצמי לא אחת משוטטת ביום כזה בשבילים הירוקים של עין-שמר, קולטת את המראות, את הקולות ומהרהרת ביני לבין עצמי: עוד אתמול לא היה סיפורי קיים; אלמלא כתבתיו — הוא לא היה בנמצא..." דברים אלה כתבה אלי פעם הסופרת רבקה גורפיין, שמתה בכ"ח בניסן תשמ"ג (11.4.83), והיא בת 75 שנה.

בת 24 היתה רבקה גורפיין, כשעלתה מפולין מולדתה לארץ-ישראל. היא נולדה בכפר ז'רנובה (גליציה) ב־ח בתמוז תרס"ח (17.7.1908). ילדותה עברה עליה בכפר-הולדתה, שם סיימה את בית-הספר העממי. בתום לימודיה התיכוניים בגימנסיה של סאנוק נסעה ללמוד חקלאות באוניברסיטת קרקוב. ב־1932 עלתה לארץ-ישראל והצטרפה עם בעלה הסופר והעורך עזריאל אוכמני לקיבוץ עין-שמר. זמן-מה עבדה בחקלאות, ואחר-כך היתה גננת, מורה ומדריכה בחברת-נוער. לאחר שנת השתלמות באוניברסיטה העברית בירושלים עברה ללמד במוסד החינוכי התיכון של הקיבוץ. שנים אחדות היתה חברת מערכת "דבר הפועלת"; כן שהתה בשליחות דיפלומאטית בפולין. ב־1979 הוענק לה פרס-היצירה מטעם ראש הממשלה.

רבקה גורפיין היתה סופרת רבת-פנים; היא פירסמה קבצים של עיוניים ספרותיים, רומאנים בעלי רקע אוטוביוגרפי ("כוכבים מעל הגן", "טעם של בחירה") ורשימות ביקורת; אך דומה שאת מיטב יצירתה כיוונה דווקא לילדים הקטנים, להם סיפרה על עולמם שלהם ועל חוויות של יומיום. בשפה צלולה ופשוטה, ממוזגת הומור מעודן, תיארה את חייהם של ילדי הקיבוץ, את מערכת היחסים שלהם עם המבוגרים, עם בעלי-החיים ואת המתרחש בינם לבין עצמם; או בלשונה: "אותם

(המשך בעמוד 36)

(המשך מעמוד 34)

הסיפורים ואותם הגיבורים ; אנשים גדולים בשנים ואנשים קטנים בשנים ; הרבה כלבים חביבים והרבה תתולים מבינים, עזים וציפורים למיניהן, והסוסה שהזקינה והיא הולכת ונשכחת בין המכונות הרועשות". סיפוריה הקצרים לילדים כונסו בספרים : "ואדי יוצא לעבודה" (1944), "מה שקרה בצל האלון" (1946), "סמאדז'ה בן הנגב בארץ הפלאות" (1958), "הבאנו בוקר טוב" (1964), "לאור פנסים דולקים" (1969). כן חיברה רומן לבני הנעורים בשם "נעורים בשמש" (1954), המספר על לבטי התבגרותם של בני קיבוץ. רבים מסיפוריה נותרו משוקעים בשבועוני הילדים ובבטאוני הקיבוץ, ומן הראוי שאף הם יכונסו בספר, שכן — ככל ספרות טובה — ערכם קיים ועוד.

א. אופק